

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي
خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ
وَالَّذِي يُضَوِّبُ الْمَوْتَاطِ
وَالَّذِي يُضَوِّبُ الْمَوْتَاطِ
وَالَّذِي يُضَوِّبُ الْمَوْتَاطِ

آشنایی با شعر نو

شعر نو گونه‌های جدید شعر پس از انقلاب صنعتی یا شعر معاصر که از اشعار قبل خود ساختاری متمایز دارد. شعر نو فارسی عنوانی است در برابر شعر کهن فارسی از آنجا که در وزن عروضی و قالب از شعر کهن سنتی پیروی نمی‌کند را شعر نو می‌نامند. چون شعر نیمایی کاربردی نو از وزن عروضی و قالبی بیسابقه ارائه کرده‌است و قبل از اشکال دیگر اشعار نو ظهور نشو کرده‌است غالباً شعر نیمایی را با اصطلاح شعر نو برابر می‌دانند. در حالیکه برای کلیت شعرهای غیر سنتی معاصر نیز اصطلاح شعر نو به کار می‌رود... در یک تقسیم بندی کلی به ترتیب شکل‌گیری انواع شعر نو را می‌توان به دو دسته کلی تقسیم کرد:

شعر نیمایی (که کاربردی نو از عروض سنتی همراه با قالبی خاص را دارد)

شعر بی وزن (که از کاربرد عروض سنتی و قالبهای آن بدور است)

شیوه‌های انتزاعی

گاه شعرهای بینابین این دو سبک را شعر آزاد می‌نامند. از سویی شعر بی وزن را شعر منثور و یا سپید و یا حتی شعر آزاد نیز اطلاق می‌کنند.

شیوه‌هایی با برداشتهای انتزاعی از شعر بی وزن مرسوم است که تعریف و مرزبندی شفاف علمی ندارد و شعر سپید، آزاد، حجم و موج و... خوانده می‌شود.

شعر نو فارسی با وانهادن قالب‌های شعر کلاسیک در قرن ۱۴ هجری بوجود آمد. این گونه از شعر فارسی آزادی بسیاری را در فرم و محتوا به شاعر می‌دهد. نیما یوشیج را پدید آورنده این نوع شعر در ادبیات فارسی می‌دانند. شعر نو به لحاظ محتوا و جریان‌های اصلی ادبی حاکم بر آن کاملاً با شعر کلاسیک فارسی متفاوت است و به لحاظ فرم و تکنیک ممکن است همانند شعر کلاسیک موزون باشد یا نباشد یا وزن آن عروضی کامل باشد یا ناقص، استفاده از قافیه در شعر نو آزاد است. معمولاً شعر نو فارسی را به دو دسته اصلی تقسیم می‌کنند: شعر نیمایی و شعر سپید. شعر (فارسی) از روز آغازین خود و با توجه به چامه‌های در دست از چند هزار سال پیش تا کنون دارنده قافیه و وزن عروضی بوده است و این نوع نوشته‌ها در واقع به اشتباه شعر نامیده شده اند.

این نگاه نو در جنبش جدید های بخارا نیز وجود داشته . پنج سال پیش از افسانه نیما استاد صدرالدین عینی مارش حریت را سروده که بر وزن افسانه

جریان‌های شعر نو فارسی

شعر نیمایی

شعر سپید

شعر حجم

شعر موج نو

شعر ناب

شعر کودک و نوجوان

دهه شصت و موج سوم

برخی شاعران سرشناس در زمینه شعر نو

علی اسفندیاری (نیما یوشیج)

احمد شاملو (الف. بامداد)

مهدی اخوان ثالث (م. امید)

سهراب سپهری

نادر نادر پور

فریدون مشیری

قدمعلی سرامی

فروغ فرخزاد